Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (seitsemäs jaosto)

30 päivänä syyskuuta 2016 [1]

Kilpailu — Määräävän markkina-aseman väärinkäyttö — Päätös, jossa todetaan SEUT 102 artiklan rikkominen — Kyse siitä, että Splitin satamaviranomainen on vahvistanut kotimaan liikenteen satamapalvelujen hinnat enimmäistasoille — Kantelun hylkääminen — Asian käsittely jäsenvaltion kilpailuviranomaisessa — Unionin etua koskevan edellytyksen täyttymättä jääminen

Asiassa T-70/15,

Trajektna luka Split d.d., kotipaikka Split (Kroatia), edustajinaan asianajajat M. Bauer, H.-J. Freund ja S. Hankiewicz,

kantajana,

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinään C. Giolito, C. Urraca Caviedes ja I. Zaloguin,

vastaajana,

jossa on kyse SEUT 263 artiklaan perustuvasta kanteesta, jossa vaaditaan kumottavaksi 28.11.2014 annettu komission päätös C(2014) 9236 final, jolla hylättiin kantajan tekemä kantelu Splitin satamaviranomaisen väitetysti toteuttamasta SEUT 102 artiklan rikkomisesta taikka Kroatian tasavallan tai Splitin satamaviranomaisen toteuttamasta SEUT 102 ja SEUT 106 artiklan rikkomisesta (asia AT.40199 – Splitin satama),

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (seitsemäs jaosto),

toimittuaan päätösneuvottelussa kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. van der Woude sekä tuomarit I. Ulloa Rubio (esittelevä tuomari) ja A. Marcoulli,

kirjaaja: E. Coulon,

on antanut seuraavan

1 — Oikeudenkäyntikieli: englanti.

tuomion [2]

Asian tausta – –

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset – –

Oikeudellinen arviointi

Unionin yleisen tuomioistuimen toimivalta – –

Asiakysymys – –

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee sitä, kuinka todennäköisesti kilpailusääntöjen rikkominen voidaan näyttää toteen – –

26 Toiseksi on niin, että vaikka kantaja väittää – todeten samalla lisäksi, ettei asetuksen N:o 1/2003 13 artiklan 2 kohtaa voitu soveltaa käsiteltävässä asiassa –, ettei komissio saisi unionin edun pois sulkemiseksi väittää, että kansallinen kilpailuviranomainen on jo käsitellyt asiaa, on muistutettava, että mainittu säännös, kuten mainitun asetuksen säännökset kokonaisuudessaan, koskee tilanteita, joissa on kyse SEUT 101 ja SEUT 102 artiklan täytäntöönpanosta (tuomio 21.1.2015, easyJet Airline v. komissio, T-355/13, EU:T:2015:36, 43 kohta).

27 Komissio voi näin ollen hylätä kantelun asetuksen N:o 1/2003 13 artiklan 2 kohdan säännösten perusteella ainoastaan, jos kantelua on tutkittu unionin kilpailuoikeuden sääntöjen perusteella (tuomio 21.1.2015, easyJet Airline v. komissio, T-355/13, EU:T:2015:36, 44 kohta).

28 Käsiteltävässä asiassa on kuitenkin todettava, että vaikka asianosaiset ovat yhtä mieltä siitä, että kansallinen kilpailuviranomainen on tarkastellut asiaa ainoastaan Kroatian kansallisen oikeuden nojalla, komissio on riidanalaisen päätöksen 14 ja 15 perustelukappaleessa tyytynyt vain vahvistamaan kantajan 19.8.2014 päivätyssä kirjeessään esittämän väitteen, jonka mukaan asetuksen N:o 1/2003 13 artiklan 2 kohdan säännöksiä ei voitu soveltaa, koska kansallinen kilpailuviranomainen ratkaisi asian päätöksessään ainoastaan kansallisen oikeuden perusteella.

29 Komissio katsoi siten perustellusti riidanalaisen päätöksen 15 ja 18 perustelukappaleessa, ettei asetuksen N:o 1/2003 13 artiklan 2 kohtaa voitu soveltaa käsiteltävässä asiassa. – –

33 Kolmanneksi on todettava kantajan väitteestä, jonka mukaan kansallinen kilpailuviranomainen ei soveltanut unionin oikeutta eikä arvioinut tilannetta asianmukaisesti, että yhtäältä – kuten edellä 30 kohdassa on juuri todettu – kantaja ei kiistä sitä, että kansallisen oikeuden säännökset, joihin se on itsekin perustanut kantelunsa, vastaavat SEUT 101 ja SEUT 102 artiklaa. Näin ollen on katsottava, että kansallisen kilpailuviranomaisen päätelmät olisivat olleet samat, mikäli se olisi suorittanut arviointinsa näiden artiklojen nojalla.

34 Toisaalta taloudelliset toimijat, joihin kilpailusääntöjen rikkominen on väitetysti kohdistunut, eivät voi pitää komissiota muutoksenhakuelimenä, joka voi kumota kansallisen viranomaisen, joka ei ole antanut myönteistä ratkaisua niiden kantelulle, päätökset. Jäsenvaltioiden kilpailuviranomaisten

2 — Tästä tuomiosta on otettu tähän vain kohdat, joiden julkaisemista unionin yleinen tuomioistuin pitää aiheellisena.

päätösten valvonta kuuluu nimittäin ainoastaan kansallisille tuomioistuimille, jotka hoitavat oleellista tehtävää unionin kilpailusääntöjä sovellettaessa (ks. vastaavasti tuomio 21.1.2015, easyJet Airline v. komissio, T-355/13, EU:T:2015:36, 20 kohta).

– –

Toinen kanneperuste, joka koskee väittämää, jonka mukaan kansallisilla tuomioistuimilla ja viranomaisilla vaikuttaisi olevan paremmat edellytykset esitettyjen kysymysten käsittelemiseksi – –

52 Kantaja väittää kolmanneksi, että koska komissiolla ei ole vielä kokemusta Kroatian kansallisten tuomioistuinten kyvystä ratkaista tällaista asiaa, sillä Kroatian tasavalta on suhteellisen uusi unionin jäsen, komissiolla oli velvollisuus tutkia asia perusteellisemmin varsinkin, kun yksikään kansallinen tuomioistuin ei ole vielä soveltanut unionin kilpailuoikeutta.

53 On korostettava, että Kroatian tasavalta on voinut liittyä unioniin vasta täytettyään poliittiset ja taloudelliset kriteerit sekä unionin jäsenyyttä hakeneille valtioille asetetut velvoitteet, sellaisina kuin Kööpenhaminassa (Tanska) 21. ja 22.6.1993 kokoontunut Eurooppa-neuvosto ne on vahvistanut. Näissä kriteereissä edellytetään hakijavaltiolta muun muassa kykyä täyttää jäsenyydestä johtuvat velvoitteet ja etenkin kykyä panna tehokkaasti täytäntöön unionin lainsäädännön muodostavat säännöt, normit ja politiikat.

54 Kroatian tuomioistuinten kykyä soveltaa unionin oikeutta ei täten lähtökohtaisesti voida kyseenalaistaa.

55 Käsiteltävässä asiassa on todettava, ettei kantaja ole esittänyt yhtäkään täsmällistä todistetta, jolla voitaisiin osoittaa, etteivät Kroatian tuomioistuimet kykene arvioimaan kyseessä olevaa tilannetta. – –

Kolmas kanneperuste, joka koskee sisämarkkinoiden toimintaan kohdistuvaa vaikutusta – –

Se seikka, että komissiolle on tehty muita samaa asiaa koskevia kanteluita – –

Oikeudenkäyntikulut – –

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (seitsemäs jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) Trajektna luka Split d.d. velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Van der Woude Ulloa Rubio Marcoulli

Julistettiin Luxemburgissa 30 päivänä syyskuuta 2016.

Allekirjoitukset